

El debat taurí català es polititza

EL PERIÒDICO DE CATALUNYA, Editorial, 6.03.10

El debat obert al Parlament català per a l'eventual prohibició de les corrides de toros a Catalunya s'ha polititzat fins arribar al seu màxim nivell. Encara que mai han deixat de concórrer en la discussió la defensa dels animals, l'oposició a la festa nacional i el xoc identitari, la reacció de la dreta espanyola ha fet pujar el volum de la confrontació política. Seguint l'estela d'Esperanza Aguirre, presidenta de la Comunitat de Madrid, els governs de València i Múrcia han posat en marxa diferents iniciatives encaminades a preservar els espectacles taurins. Una cosa perfectament legítima, però que s'endevina destinada a donar ales a l'anticatalanisme i subsumir totes les opinions catalanes oposades a les corrides en una sola raó: posar en marxa un mecanisme identitari contrari a l'herència cultural espanyola.

Seria absurd negar que una part del front antitaurí el constitueix un conglomerat divers d'identitats sobiranistes catalanes. Més encara, el fet que una part dels que malparlen de les corrides acceptin que se segueixin celebrant els correbous –en nom de la tradició–, il·lustra perfectament que els mou un interès polític o bàsicament polític. Però no és menys cert que diverses de les intervencions que s'han sentit aquests dies al Parlament responen a criteris no polítics –tant a favor com en contra dels toros–, i que qualsevol simplificació d'aquesta realitat tendeix a la demagògia.

Tan desafortunada és la insistència dels que s'obstinen a presentar les corrides de toros com una herència aliena a l'essència catalana com la dels que, imbuïts de propòsits polítics de signe contrari, consideren tot

el front antitaurí com un conglomerat antiespanyol. Només cal repassar els arguments esgrimits per aquells que han comparegut al Parlament aquests dies per concloure que res queda més lluny de la realitat.

El diferent tracte que aquest assumpte va merèixer abans a les illes Canàries, on no se celebren corrides de toros, i el que se li dispensa ara a Catalunya és el fidel reflex que la campanya posada en circulació per la dreta no es refereix al fons de l'assumpte. Revela, per contra, una concepció unitària de l'imaginari col·lectiu que té ben poc a veure amb les societats modernes. I, en aquestes, la llibertat d'elecció dels individus és una cosa innegociable, tant si es tracta de votar en unes eleccions com de decidir si volen anar als toros o no.